

РЕШЕНИЕ

№ 1328

гр. София, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 03.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5734** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 156 и сл. Данъчно-осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/ и чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по жалба от Л. С. Й. против Ревизионен акт № Р-2222170001941-091-001/29.10.2020г, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, с който на Й. допълнително са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2017 и 2018г. в общ размер на 5 508,84лв. , ведно с лихви за забава в размер на 1 197,21лв. и по ЗДДС за данъчни периоди м. 04.2018-м. 02.2019г. в общ размер на 7 304,76 лв. , ведно с лихви за забава в размер на 1 523,78лв.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на РА поради нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Твърди се, че в ревизионното производство не са изяснени всички обстоятелства, поради което твърденията на органа са останали недоказани, не е изяснено дали артикулите са закупени за лична употреба или за осъществяване на последващи сделки, както и не е установена идентичност между всяка от първоначално закупените стоки и тези, предмет на последващи доставки, извършвани от „Еконт Експрес“ ООД . Твърди се липса на субективния елемент от фактическия състав на чл. 286 ал. 1 от ТЗ. Оспорва се извода на органа по приходите за реализиран приход от търговски сделки в размер над 50 000лв. в рамките на 12 месеца, твърди се липса на съпоставка между данните ,

получени по електронен път и първичните документи -товарителници, РКО, ППП, което прави изводите на органа неправилни и базирани единствено на таблици, които съдържат вторична, обобщена информация, съставена от трета неучастваща в спора страна. Твърди се, че част от сделките са извършени за сметка на познати и други лица, а жалбоподателката е действала като косвен представител. По тези съображения моли ревизионният акт да бъде отменен като незаконосъобразен. Претендира за присъждане на разноските по делото.

Ответникът - Директор на Дирекция ОДОП С., чрез процесуалния си представител по делото и в представеното писмено становище оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. В представена писмена защита поддържа, че констатациите на органите по приходите и определените задължения по ЗДДФЛ и ЗДДС по реда на чл. 122, ал. 1 от ДОПК са правилни и законосъобразни, подкрепени и документирани с годни доказателства. Намира за недоказани твърденията на жалбоподателката, съответно неопровергани изводите на органа по приходите. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221720001941-020-001/03.04.2020 г. на началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП С. Т. Г. / л.18/ спрямо жалбоподателката Л. Й. е възложена ревизия с ръководител Е. М. Н.- Главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията и С. Д. Д.- Главен инспектор по приходите за установяване на задължения- годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода 01.01.2017-31.12.2018г. и ДДС за периода 29.03.2018г.-29.02.2020г. Срокът на ревизията е определен на два месеца от връчване на заповедта, което е направено електронно на 07.04.2020 г. / л.19/. Заповедта е издадена в електронен вид и подписана с квалифициран електронен подпис на Т. Г. в посоченото му длъжностно качество и в срока за валидност на подписа, установено от представения от ответника сертификат / л.64/. Издадени са две заповеди за изменение на ЗВР, с които е продължен срокът на ревизията. По делото е приложена Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. , с която е възложено функциите на компетентен орган по чл. 112 ал.2 т.1 от ДОПК да се изпълняват от посочени в нея служители, между които и Т. Г..

В хода на ревизията са изискани за представяне документи и писмени обяснения, извършени са служебни проверки, присъединени са доказателства във връзка с предходна проверка на лицето. От „Еконт Експрес“ ООД е изискана и получена информация под формата на файлове за изплатени парични преводи на Й. в размер на 13 759,07 лв. за периода 01.001.2019г. до 31.12.2019г. , а за периода от м. 05.2017- м. 12.2018г. - общо 98 055,40 лв. От дружеството е посочено, че липсват данни за получени наложени платежи на лицето, пратките са изпращани от Л. Й., с посочен телефонен номер, и съдържание на пратките- аксесоари, бански, очила, чанти бижута, рокли, бюстието, бельо, нощници, шапки, гривни, грим, дантелени сетове, дрехи, козметични аксесоари, козметика, несесери, плажни рокли, раници, поли, ризи, клинове, топ, туники, чорапогачници, шалове, колиета.

На база събраните доказателства е прието, че са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. На ревизираното лице е изпратено Уведомление № № Р-22221720001941-113-001/29.07.2020 г., по реда на чл. 122-124а от ДОПК /л. 129/ и Уведомление №Р-22221720001941-139-001/29.07.2020г., по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК /л. 131/, връчени по електронен път на 29.07.2020г.

Органите по приходи установяват, че през ревизирия период Й. няма доходи от трудови правоотношения, нито от граждански договори, няма данни за осигуряване и самоосигуряване, лицето не е регистрирано по ДДС. За 2017г. същата е подала ГДД без да е декларирано нещо /не е попълнена/, за 218г. не е подавана ГДД. През ревизирия период Й. е получавала наложени платежи и парични преводи в брой от страна на „Еконт Експрес“ ООД във връзка с изпратени от нея – аксесоари, бански, очила, чанти бижута, рокли, бюстието, бельо, нощници, шапки, гривни, грим, дантелени сетове, дрехи, козметични аксесоари, козметика, несесери, плажни рокли, раници, поли, ризи, клинове, топ, туники, чорапогашници, шалове, колиета. Пратките са изпращани до различни физически лица на територията на страната чрез куриерското дружество „Еконт Експрес“ ООД, като Й. е получила доходи от източник в страната в общ размер на 111 831,47 лв. Във връзка с многократно извършваната търговска дейност, свързана със закупуването на различни по вид стоки от (сайт), което обстоятелство е декларирано и от самата Й., ревизорите са заключили, че се касае за редовно и по занятие извършване на дейност по продажба на стоки, което се е осъществявало с цел получаване на доходи. Жалбоподателката Й. е декларирала пред органа по приходите, че за 2017г. е получила доходи от онлайн търговия в размер на 19 847,00лв., а за 2018г.- 35 800,00лв.

Предвид изложеното органът по приходите е счел, че Л. Й. е извършвала дейност в качеството си на търговец по смисъла на чл. 1 ал.1 т.1 от ТЗ, тъй като е извършвала по занятие сделки с цел реализиране на доходи. Същата е действала като търговец чрез платформа за електронна търговия на адрес :<https://digitalocean.com>, поради което същата е данъчно задължена за целите на ЗДДФЛ и получените от нея доходи подлежат на облагане като търговски сделки по реда на чл. 28 ал.1 от ЗДДФЛ. Посочено е, че съгласно чл. 26 ал.7 от ЗДДФЛ, ФЛ извършващи дейност като еднолични търговци, независимо дали са регистрирани по ТЗ, формират данъчна основа за доходите по реда на ЗДДФЛ, по който тя се определя за регистрираните търговци. Ревизиращият екип определя данъчна основа върху доходите след приспадане на разходите, свързани с електронната търговия дължим на основание чл. 48 ал.2 от ЗДДФЛ и предлага за определяне дължим размер на данъка за периода 01.01.2017г-31.12.2017г. в размер на 3 098,65 лв. и лихва в размер на 786,77лв. За 2018г. предлага за определяне дължим данък в размер на 2 410,19лв. и лихва в размер на 367,58лв. /общ размер на задълженията- 5508,84 лв. и лихви в размер на 1154,35лв./

Органът по приходите е констатирал още, че през периода от 01.05.2017г.-28.02.2018г. Й. е реализира оборот в размер на 54 583,00лв. поради което е следвало в 14-дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнала този оборот т.е. до 14.03.2018г. да подаде заявление за регистрация по ЗДДС, съгласно разпоредбата на чл. 96 ал.2 от ЗДДС. Видно от разпоредбата на чл. 86 ал.2 от ЗДДС данъкът е дължим

от регистрираното лице за съответния данъчен период, през който е издаден данъчния документ, а в случаите, когато не е издаден такъв - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем, като в конкретния случай данъчното събитие възниква на датата, на която доставчикът получи плащането /арг. на чл. 25 ал.3 и 4 от ЗДДС/. Поради изложеното на осн. чл. 86 ал.2 от ЗДДС вр. чл. 25 ал.3 и 4 от с.з. ревизиращия екип начислява ДДС върху месечната сума на наложените платежи за периода от 29.03.2018г. до 28.02.2019г., като данъкът е включен в стойността на доставката, съгласно разпоредбата на чл. 67 ал.2 от ЗДДС. Предлага за определяне размер на дължимия ДДС - 7 304,75 лв. и лихва в размер на 1464,94лв.

В резултата на тези констатации е издаден е РД№Р-22221720001941-092-001/30.09.2020г., връчен на ревизираното лице на 03.10.2020г. В срока по чл. 117 ал.5 от ДОПК не е постъпило възражение срещу акта.

Въз основа на РД е изготвен РА № Р-22221720001941-091-001/29.10.2020 г. / л.72-75/, издаден и подписан с квалифициран електронен подпис от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор, възложил ревизията и Е. Н. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията при ТД на НАП С. като доказателства за датата и начина на подписване и такива за удостоверяване валидността на сертификатите към тази дата, са представени по делото като разпечатка. С РА, неразделна част от който е РД, са потвърдени направените фактически и правни изводи и предложенията за установяване на задължения по видове и периоди.

С РА са определени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за 2017 и 2018г. в общ размер на 5 508,84 лв. и лихва за забава в размер на 1 197,21лв., и ДДС за данъчни периоди м. 04.2018г. –м.02.2019г. в общ размер на 7304,76лв и лихва в размер на 1523,78лв.

РА е обжалван по административен ред пред Директора на Дирекция ОДОП С. и е мълчаливо потвърден. По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт; доказателства във връзка с компетентността на органа, възложил ревизията; удостоверения за валидност на електронни подписи на лицата, подписали с квалифициран електронен подпис в съответното длъжностно качество РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, ведно с оптичен носител, на който се съдържат електронните документи и файловете, генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис.

По искане на жалбоподателя в съдебното производство е приета като доказателство съдебно-счетоводна експертиза. Видно от заключението на вещото лице, по представените данни от „Еконт Експрес“ ООД жалбоподателката е получила облагаеми суми по наложени платежи и парични преводи – 111 831,47 лв. общо, но при изследване на наличните първичните счетоводни документи- оригинали на разписки за изплащане на наложи платежи на Й., същата е получила сумата от 255лв.

По делото е изготвена и приета СТЕ, съгласно заключението на която използваният софтуер А. от органите на НАП селектира и филтрира информацията от „Еконт

Експрес“ ООД, представляваща електронни таблици във формат М. Excel, версия 2007 или по-висока версия. Таблиците не притежават защитен механизъм, който да предпазва по какъвто и да било начин вписаните в такъв вид данни, използваният софтуер е за аналитични цели, не служи за вкопиране , промяна или добавяне на данни в анализирани от него информационни масиви. Последваща промяна на данни , съхранени в този вид таблици е възможна. Процесите по обработване на данни са автоматизирани от посочения софтуер, ползван от НАП, като същия служи за анализ на горепосочените данни. Други механизми за защита не са налични.

В съдебно заседание от вещото лице е уточнено, че процесът на анализ и генериране на справки не подлежи на манипулация, но такава може да има преди започване на анализа, като промяната на данни в таблиците не оставя следа.

При така установената фактическа обстановка съдът мотивира следните правни изводи:

Оспорването на РА като направено в законово установения срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от легитимирано лице с правен интерес и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Ревизионното производство е образувано и проведено, съответно РД и РА са издадени от компетентни органи в рамките на определените им правомощия. Съгласно представените и приети като доказателства по делото Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на и.д. директор на ТД на НАП С., издателят на заповедта за възлагане на ревизия – Т. Г., с оглед на заеманата длъжност /Началник сектор "Ревизии" в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП - С./, е сред органите, определени като компетентни да издават ЗВР и ЗИЗВР, а спрямо авторите на обжалваното произнасяне - Т. Г. -възложител на ревизията и Е. Н.- ръководител на ревизията е спазено правилото чл. 119, ал. 2 от ДОПК РА да се издава от органа, възложил ревизията и ръководителя на същата. Издателите на оспорения акт са разполагали с материална компетентност и такава по степен, налице е и териториална компетентност на същите, тъй като са част от териториалната дирекция на НАП [населено място], която е компетентна териториална дирекция по критериите на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ДОПК. РА е подписан от лицата, посочени като негови издатели, с квалифициран валиден електронен подпис.

При извършената служебна проверка съдът не констатира допуснати нарушения на административно-производствените правила в хода на проведеното ревизионно производство. Ревизията е приключила в срока по чл. 114, ал. 2 от ДОПК, а РД е съставен от ревизиращите органи в срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК, като съдържа предвидените в чл. 117, ал. 2 ДОПК реквизити, при прилагане на събраните в хода на ревизионното производство доказателства. Спазен е и срокът по чл. 119, ал. 2 от ДОПК за издаването на ревизионния акт. Задълженото лице е уведомено и за установените обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК с писмено уведомление по реда на чл. 124, ал. 1 от ДОПК.

При изследване на материалната законосъобразност съдът съобрази следното:

С обжалвания РА основата за облагане по ЗДДФЛ и ЗДДС е определена по особения ред на чл. 122 ДОПК, поради наличието на хипотезата на ал. 1 т. 2 от същата разпоредба - "укрити приходи".

От събраните в хода на ревизията писмени доказателства безспорно се установява, а и не се оспорва от жалбоподателката, че е извършвала продажба на вещи през електронна платформа. Справките с данни от "Еконт Експрес" ООД съдържат данни за подател и получател, както и най-общо за вида на вещите. При анализа на тези данни ревизиращият екип приема, че дейността на жалбоподателката по продажбите е извършвана редовно, по занятие, системно и с цел печалба, което я определя като стопанска. Ревизиращият екип счита, че получените от жалбоподателката доходи чрез куриерското дружество „Еконт Експрес“ ООД следва да бъдат декларирани по чл. 50 от ЗДДФЛ, тъй като същата упражнява дейност като едноличен търговец, дори и да не е регистрирана като такъв, съгласно разпоредбата на чл. 26 ал.7 от ЗДДФЛ. Върху определената печалба е дължим данък в размер на 15%, съгласно чл. 4 ал.2 от ЗДДФЛ. Отделно, за периода 01.05.2017-28.02.2018г. същата е реализирала оборот от 54 583,00лв. , поради което е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС. За определяне на данъчните задължения на лицето, което е било длъжно , но не е подало заявление за регистрация, съгласно чл. 102 ал.3 от ЗДДС, органът е приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми В. и за облагаемите доставки на услуги, за които данъкът е изискуем при получателя. В конкретния случай органът приема, че при получените доходи от електронна търговия , когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъка се дължи отделно, се счита, че той е включен в договорената цена. Данъкът е дължим за съответния данъчен период, през който е издаден данъчният документ, а при липса на такъв- за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем – т.е в конкретния случай данъчното събитие възниква на датата, на която доставчикът получи плащането /арг. на чл. 25 ал.3 т.4 от ЗДДС/ , на същата дата данъка става изискуем, съгласно чл. 25 ал.6 от ЗДДС. Поради изложеното ревизиращият екип начислява ДДС върху месечната сума на наложените платежи за периода 29.03.2018г. до 28.02.2019г. по формулата, регламентирана в чл. 53 ал.2 от ППЗДДС.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на органа по приходите за извършвана от Й. търговска дейност без надлежна регистрация като търговец за периода от 2017 г. до 2019г, съставляваща основание по чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ получените доходи да бъдат обложени с данък по с.з., респективно да се установят данъчни задължения по ЗДДС. Не е спорно обстоятелството, че същата е извършвала продажби през тези години, които нямат инцидентен характер, но нито в ревизионното производство, нито в съдебното производство от ответника са представени годни писмени доказателства, от които да е видно предаването на конкретни стоки и получаването на сумите, предмет на ревизионния акт. Фактическите констатации в ревизионния акт са направени изцяло въз основа на получените данни от трето неучастващо в процеса лице - „Еконт Експрес“ ООД, в табличен вид, при липса на първичните доказателства – товарителници относно изпращането на стоки и РКО. Констатациите на приходните органи се основават на

файл, представен на оптичен носител, изготвен от „Еконт експрес“ ООД, съдържащ информация за всички пощенски и куриерски пратки с изпращач ревизираното лице и данни за начина на плащане на събраните суми и парични преводи. Допълнително, в съдебното производство са представени оригиналите на първични документи-разписки за изплащане на наложни платежи на Л. Й. /л.532/, които са подробно описани в изготвената по делото ССЧЕ, но видно от заключението на вещото лице тези документи, представени от „Еконт Експрес“ ООД удостоверяват, че Й. е получила единствено сумата от 255лв., която чувствително се разминава със сумата, посочена в РА. В самият РА изрично е заявено, че изводите за получени доходи през процесните години се основават на изпратено по електронен път писмо-опис и файлове с исканата информация в EXEL. Представените от „Еконт експрес“ ООД оригинали на разписки за доставка на пощенска пратка/пощенски запис са 8 на брой, а разходни касови ордери за изплащане на наложен платеж са 2 бр., поради което само въз основа на тях не може да се направи извод за всички получени суми, предмет на ревизионния акт. От изложеното следва извод, че констатациите на приходните органи не почиват на каквито и да било първични документи и съответно при липсата на такива документи по делото, направените изводи въз основа на тях се явяват неверни. От значение за установяване получаването на приходи и извършването на облагаеми сделки са документи, изходящи от доставчика и получателя по сделката, каквито липсват по делото. Предвид горното, настоящата инстанция счита, че по делото не са представени документи, въз основа на които да може да се направи категоричен извод за наличието на укрити приходи. Само въз основа на таблици, които безспорно нямат характер на счетоводен документ и съдържат вторична, обобщена в табличен вид информация, съставена от трета неучастваща в спора страна, не може да се достигне до фактическите, а оттам и до правните изводи, така както са направени от приходните органи. Не на последно място следва да се отчете и изводът на вещото лице, изготвило СТЕ относно достоверността на изложените в таблиците данни и възможността за манипулирането им. В този смисъл възраженията на жалбоподателката са основателни.

Гореизложеното води до извод за нарушаване на принципът за обективност по чл. 3, ал. 3 от ДОПК, който изисква истината за фактите да се установява по реда и със средствата, предвидени в този кодекс. В хода на процесната ревизия и в съдебното производство не са събрани по надлежния процесуален ред документите, въз основа на които да е възможно да се твърди, че ревизираното лице е получило доходи от продажби на аксесоари, бански, очила, чанти бижута, рокли, бюстието, бельо, нощници, шапки, гривни, грим, дантелени сетове, дрехи, козметични аксесоари, козметика, несесери, плажни рокли, раници, поли, ризи, клинове, топ, туники, чорапогашници, шалове, колиета, а именно товарителници, разходни касови ордери и разписки за изплатени суми. Само въз основа на данните от таблици, представени от трето лице – „Еконт Експрес“ ООД, които нямат характер на счетоводен документ и без да са събрани по надлежния ред документите, въз основа на които са съставени, не може да се приеме, че е доказано обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК – данни за укрити приходи от продажби на стоки чрез куриер. Необосновано органът е счел, че от съдържанието на получените данни от третото лице "Еконт експрес" ООД може да се приеме, че лицето е реализирало твърдените приходи от продажби. Тези констатации не почиват на събрани по съответния ред първични документи и респективно при липсата на такива документи по делото, направените изводи въз основа на тях се явяват неверни.

Предвид горното, по делото не са представени документи, въз основа на които да може да се направи категоричен извод за наличието на укрита приходи.

С оглед на така изложеното, според съда необосновано органите на приходната администрация са възприели наличието на основание за провеждане на ревизия по особения ред по смисъла на чл. 122, ал. 1 от ДОПК, а именно по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, тъй като не се установява въз основа на събраното при извършената проверка, материалите от която са приобщени след това към ревизията, че действително са укрита приходи или доходи от страна на жалбоподателката. Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на РА при извършена ревизия по реда на чл. 122, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. В случая органите по приходите не са събрали надлежни доказателства, индикиращи укрита приходи или доходи.

Поради това и с оглед наличните по делото данни не може да се приеме, че извършените сделки попадат в обхвата на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ, а именно покупка на стоки или други вещи с цел да бъдат препродадени в първоначален, преработен или обработен вид, респективно за доходите от тях не е приложима разпоредбата на чл. 26, ал. 7 ЗДДФЛ, която сочи, че по реда на, ал. 1 - 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като едноличен търговец. След като не е установено жалбоподателката да е получавала доходи в доказан размер от дейност като ЕТ, макар да не е била регистрирана като търговец, то неправилно с обжалвания РА са установени данъчни задължения по ЗДДФЛ в общ размер 5 508,84лв. , ведно с лихви за забава в размер на 1 197,21лв. Същите изводи са относими и по отношение на установеното с РА данъчно задължение за ДДС за данъчни периоди м. 04.2018-м. 02.2019г. в общ размер на 7 304,76 лв. , ведно с лихви за забава в размер на 1 523,78лв .

При този изход на спора и своевременно направеното искане на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в общ размер 4310 лв., от които 10 лв. държавна такса, 3700 лв. реално заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 03.11.2022 г. и депозити за вещи лица в размер общо на 600 лв. Предвид направеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, то съгласно разпоредбата на чл.7 ал.2 вр. чл. 8 от Наредба за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно материалния интерес по делото, минималния адвокатски хонорар в случая възлиза на сумата от 1798 лв. Съдът обаче счита, че следва да се отчете обстоятелството, че съдебното производство е протекло в 5 съдебни заседания, като по искане на процесуалния представител на жалбоподателката са изготвени и приети две съдебни експертизи, което очертава от една страна фактическата и правна сложност на спора, а от друга-процесуалното поведение и активност на процесуалния представител на жалбоподателката и доколкото посочената Наредба определя единствено минималния размер на адвокатско възнаграждение, то договорния характер на правоотношението възложител-изпълнител по договор за правна помощ предполага възможност за определяне на размер, различен от минималния. В случая определеният хонорар от 3700 лв. не надвишава значително и прекомерно нито минималния размер, определен от Наредбата, нито възнагражденията по подобен род дела, поради което съдът намира, че възражението за прекомерност е

неоснователно.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. С. Й. Ревизионен акт № Р-2222170001941-091-001/29.10.2020г, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, с който на Й. допълнително са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2017 и 2018г. в общ размер на 5 508,84лв. , ведно с лихви за забава в размер на 1 197,21лв. и данък върху добавената стойност за данъчни периоди м. 04.2018-м. 02.2019г. в общ размер на 7 304,76 лв. , ведно с лихви за забава в размер на 1 523,78лв

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на Л. С. Й. сумата 4310 /четири хиляди триста и десет/лв., представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: